

รายงาน การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์ WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

DIVISION OF EPIDEMIOLOGY MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

สารบัญ	โรคหัด (Measles) พ.ศ.2536	285
contents	การสัมผัสกับเชื้อวัณโรคของผู้โดยสารและพนักงานบนเครื่องบินพาณิชย์ (ค.ศ.1992-1995)	294

โรคหัด (Measles)

พ.ศ.2536

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 เป็นต้นมา พบว่า อัตราป่วยของโรคหัดสูงขึ้น โดยตลอดจนกระทั่งปี พ.ศ.2527 กล่าวคือในปี พ.ศ.2518 อัตราป่วยเท่ากับ 8.19 ต่อประชากรแสนคนและอัตราป่วยเพิ่มขึ้นเป็น 93.67 ต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ.2527

กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้วัดขึ้นหัดอยู่ใน EPI ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 เป็นต้นมา หลังจากนั้นพบว่า อัตราป่วยของโรคหัดมีแนวโน้มลดลงเรื่อยมา โดยเมื่อพิจารณาแนวโน้มที่มีลักษณะโดยรวม ลดลงดังกล่าวอย่างละเอียดพบว่า ในบางปีมีอัตราป่วยทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงจากปีที่ผ่านมาเป็นระยะ ในปี พ.ศ.2536 ที่ผ่านมาก็เช่นกัน พบว่า อัตราป่วยสูงกว่าในปี พ.ศ.2535 แต่ก็อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าอัตราป่วยที่เคยสูงขึ้นในปี พ.ศ.2530-2531 และ 2533-2534

หากยังคงเพิ่มความครอบคลุมของการฉีดวัคซีนโรคหัดขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่อยู่ห่างไกล ซึ่งมักปรากฏว่ามีการระบาดในพื้นที่นี้เป็นระยะๆ เช่น การระบาดที่เกิดขึ้นที่จังหวัดลำปาง และจังหวัดอื่นๆ เป็นต้น คาดว่า อัตราป่วยจะค่อยๆ ลดลงอีกต่อไป

ในปี พ.ศ.2536 มีรายงานผู้ป่วยด้วยโรคหัด ทั้งหมด 17,851 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 30.6 ต่อประชากรแสนคน ในจำนวนนี้เป็นผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อน 854 ราย หรือร้อยละ 4.8 ของผู้ป่วยทั้งหมด ภาวะแทรกซ้อนของหัดที่พบมากที่สุด คือ ปอดบวม 456 ราย (53.4%) และอุจจาระร่วง 186 ราย (21.8%) เป็นที่น่าสังเกตว่า มีผู้เสียชีวิตจากโรคหัด 4 ราย พบว่า เป็นผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อนและอยู่ในวัยเด็ก

จังหวัดที่มีอัตราป่วยในปี 2536 สูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จันทบุรี มีอัตราป่วยเท่ากับ 130.01 ต่อประชากรแสนคน ระยอง (111.49) เลย (100.86) กระบี่ (100.44) และภูเก็ต (99.91) พบว่า ภาคใต้มีอัตราป่วยรายภาคสูงที่สุดคือ 63 ต่อประชากรแสนคน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงอัตราป่วยเฉพาะกลุ่มอายุ โดยช่วงก่อนหน้าปี พ.ศ.2533 กลุ่มอายุ 0-4 ปีมีอัตราป่วยสูงสุด แต่หลังจากนั้นกลุ่มอายุที่มีอัตราป่วยสูงสุดเปลี่ยนมาเป็นกลุ่มอายุที่สูงขึ้น คือ 5-9 ปี จนถึงปี 2536

การระบาดในปี พ.ศ.2536 ที่ผ่านมายังคงมีปรากฏขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นใน พ.ศ.2533 และ พ.ศ.2534 แต่ในปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2535) ในช่วงปลายปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม-ธันวาคมก็มีแนวโน้มระบาดสูงขึ้นเหมือนต้นปีเช่นกัน

Fig. 1 Reported Cases of Measles Per 100,000 Population, by Year, Thailand, 1984-1993.

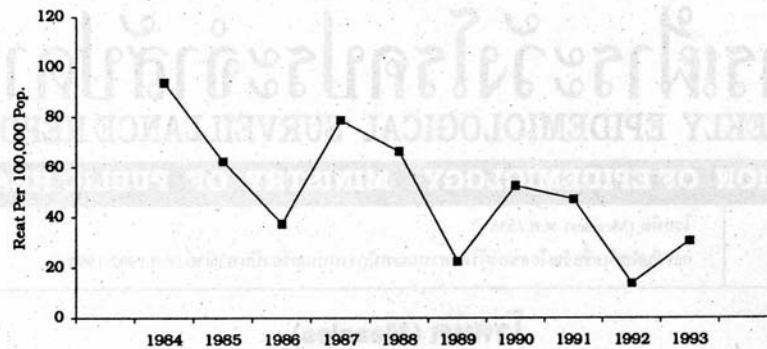

Fig. 2 Reported Cases of Measles by Month, Thailand, 1989-1993.

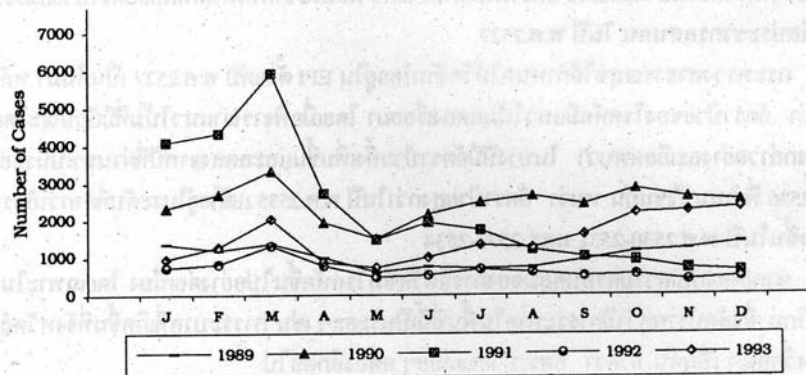
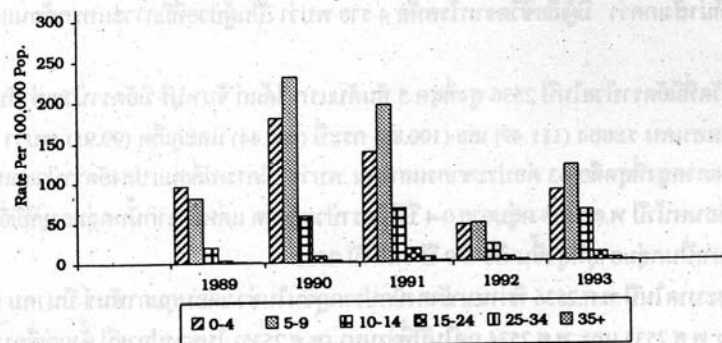

Fig. 3 Reported Cases of Measles Per 100,000 Population, by Age-Group, Thailand, 1989-1993.

การเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ

(LABORATORY SURVEILLANCE)

ตารางที่ 3 สรุปผลการแยกเชื้อจุลินทรีย์และปรสิตที่ทำให้เกิดโรค ประเทศไทย
ประจำสัปดาห์ที่ 19 (6 - 12 พฤษภาคม 2538)

Table III Summary-Identification of Specified Bacteria, Virus and Protozoa,
Thailand, Week ending, May 6 - 12, 1995 (19th week)

Organism	Total	Cum	Positive		* Province	** Cum Positive	
	exam.	exam.	no.	%	(number)	no.	%
Rabies	98	2624	36	36.73	8	1335	50.88
B.anthraxis	115	480	5	4.35	1	10	2.08
B.pertussis	103	505	0	0.00	0	0	0.00
C.diphtheriae	445	6124	0	0.00	0	1	0.02
E.histolytica	800	13912	55	6.88	5	178	1.28
Escherichia coli	855	16154	26	3.04	9	658	4.07
Salmonella spp.	1070	20320	26	2.43	7	397	1.95
Salmonella typhi	1090	19185	1	0.09	1	99	0.52
Shigella spp.	1076	19222	12	1.12	6	383	1.99
S.aureus	2592	46310	90	3.47	17	1618	3.49
Streptococcus spp.	2246	38582	38	1.69	9	761	1.97
Vibrio para.	1065	18736	58	5.45	6	521	2.78
Plasmodium falciparum	3857	56415	28	0.73	12	210	0.37
Plasmodium vivax	3850	56656	7	0.18	4	91	0.16
Plasmodium unspecified	3850	63886	0	0.00	0	19	0.03
Trichinella spiralis	532	8239	0	0.00	0	0	0.00

* Province = จำนวนจังหวัดที่ตรวจพบเชื้อ,

** Cum positive = จำนวนพบเชื้อสะสมตั้งแต่ต้นปี

แหล่งข้อมูล : หน่วยชันสูตรสาธารณสุข กองมาตรฐานชันสูตรสาธารณสุข

โรคหัด พ.ศ.2536 (ต่อจากหน้า 286)

Fig. 4 Reported Cases of Measles Per 100,000 Population,
by Region, Thailand, 1989-1993.

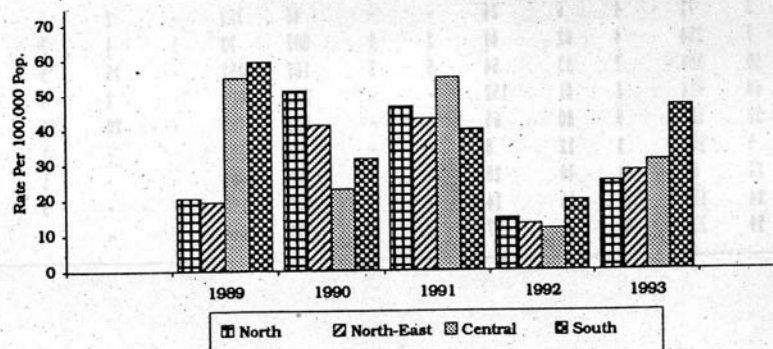

Fig. 5 Reported Cases of Measles Per 100,000 Population, by Province, Thailand, 1993.

